

Konferencja czterech ministrów w Genewie

Nowy radziecki projekt układu o bezpieczeństwie w Europie

Jak podawaliśmy, w dniu 31 ub. m. ministrowie czterech mocarstw przedyskutowali problem rozwoju kontaktów między Wschodem a Zachodem (projekt radziecki i zachodni — patrz str. 2). Po przerwie ministrowie powrócili do omawiania punktu pierwszego porządku dziennego. Min. Mołotow przedstawił nowe propozycje w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa Europie.

Państwo Przewodniczący!
Dokonałmy wymiany poglądów na temat propozycji Związku Radzieckiego w sprawie stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, a także w sprawie odpowiedniej propozycji Francji, W. Brytanii i USA. Ta wymiana poglądów wykazała, że uczestnicy konferencji nie osiągnęli jeszcze koniecznej zgody na stanowiskach w tej sprawie. Mimo to wszyscy uczestnicy konferencji oświadczyli, że dążą do

szukania wspólnych dróg do rozwiązania tego zadania, to jednak ujawniły się różnice w podejściu do takiego rozwiązania.

Rząd radziecki uważa i uważa nadal, że w sprawie utrwalenia pokoju w Europie służyłby najlepiej taki system bezpieczeństwa w Europie, w którym uczestniczyłyby wszystkie państwa europejskie pragnące tego udziału, niezależnie od ich ustroju społecznego i państwowego. Jak również Stany Zjednoczone. Rząd ZSRR jest przekonany, że ta właśnie droga, droga połączenia wysiłków państw europejskich, a nie droga utrzymania ugrupowań militarnych, może zapewnić trwałe gwarancje pokojowego rozwoju narodów Europy.

Mimo że nie osiągnięliśmy jeszcze koniecznego porozumienia w tej sprawie, delegacja radziecka nadal jest zdania, że możliwości osiągnięcia na naszej konferencji pozytywnych rezultatów w sprawie bezpieczeństwa europejskiego nie są jeszcze wyczerpane.

Delegacja radziecka proponuje omówienie sprawy możliwości zawarcia układu o bezpieczeństwie w Europie z udziałem początkowo większego kręgu zainteresowanych państw. Jak wiadomo, uzgodnione przez szefów rządów czterech mocarstw dyrektywy polecają rozpatrzenie różnych propozycji zmierzających do osiągnięcia bezpieczeństwa europejskiego, łącznie z paktem o bezpieczeństwie dla Europy, jak i „dla części Europy”. Poruszając tę sprawę, rząd radziecki bierze pod uwagę te konstruktywne propozycje, jakie były wysunięte na genewskiej konferencji szefów rządów czterech mocarstw, m. in. przez premiera W. Brytanii pana Edena. Uwzględniamy również propozycje trzech mocarstw, przedstawione na obecnej konferencji.

Jeśli chodzi o krąg państw — uczestników takiego układu o bezpieczeństwie w Europie, proponujemy, aby jego uczestnikami były cztery mocarstwa — ZSRR, USA, Francja, W. Brytania, jak również wszyscy inni uczestnicy zarówno Unii Zachodnio-Europejskiej, jak Układu Warszawskiego, w tym Niemiecka Republika Federalna i Niemiecka Republika Demokratyczna.

Rząd radziecki zgadza się także, aby uczestnikami układu były również inne państwa europejskie, które zechciałyby się do niego przyłączyć, np. Jugosławia i Dania.

Nasuwa się, rzecz jasna, problem dotyczący charakteru zobowiązań, jakie mogłyby podjąć państwa uczestniczące w układzie o bezpieczeństwie w Europie. Naszym zdaniem, główne zobowiązania tych państw powinny być następujące:

a) powstrzymać się od stosowania wobec siebie siły

zbrojnej i rozwiązywać wszystkie spory, które mogłyby wynikać między uczestnikami układu, drogą pokojową;

b) udzielać sobie wzajemnej pomocy, w tym pomocy zbrojnej w wypadku, jeżeli którykolwiek z uczestników układu padnie ofiarą napadów w Europie;

c) przeprowadzać wzajemne konsultacje między uczestnikami układu, zarówno związane z zobowiązaniami przewidzianymi w punkcie „a”, jak z zobowiązaniami przewidzianymi w punkcie „b”;

d) utworzyć zgodnie ze specjalnym porozumieniem uczestników układu organ (lub organy) w celu przeprowadzania wyżej wskazanych konsultacji, jak również w celu podejmowania innych kroków, które mogą okazać się niezbędne w związku z realizowaniem przez państwa zobowiązań wynikających z układu.

Wnosząc te propozycje rząd radziecki wychodzi oczywiście z założenia, że w następnym okresie istniejące układy i porozumienia (Blok Atlantycki, Unia Zachodnio-Europejska, Układ Warszawski) powinny stracić moc, a utworzyć

NA ZDJĘCIU (od lewej): ministrowie Dulles, Pinay i Macmillan.

zrzone na ich podstawie ugrupowania wojskowe powinny być rozwiązane. Jednakże obecnie w związku z niniejszą propozycją dotyczącą układu o bezpieczeństwie w Europie rząd radziecki nie proponuje żadnych konkretnych warunków w sprawie terminu ważności tego układu oraz zastąpienia go przez układ ogólnoeuropejski.

Rabizy ciąg na str. 2

Pamięci Zmarłych...

Słoneczny i mroźny był tegoroczny dzień 1 listopada — Święto Zmarłych. Ciche życie cmentarzy załudni się tłumem tych, co przyszli wspomnieć swych najbliższych.

Tysiące mieszkańców Warszawy tego dnia, jak co roku, zdyżło na stołeczne cmentarze. Chryzantemy — symbol powagi i żałoby — niesione przez rodziny i przyjaciół na groby bliskich, nadawały miastu uroczysty, a zarazem smutny wygład.

Przez cały dzień na największe cmentarze — na Powązki i Bródno — podążały na groby swych najbliższych setki tysięcy mieszkańców stolicy.

Wiązanki kwiatów, tysiące migoczących świateł pokrywały mogiły Cmentarza Wojskowego na Powązkach. Przed grobami — mauzoleum Juliana Marchlewskiego i Karola Świerczewskiego płona wielkie znicze. Groby tych, co zginęli o wyzwolenie ojczyzny — groby żołnierzy AL, GL, AK, działaczy KPP i PPR otaczały rodziny i towarzysze wspólnych walk.

Podobnie jak w stolicy, w całym kraju na cmentarzach miast i miasteczek, na groby swych najbliższych podążały w dniu Święta Zmarłych setki tysięcy ludzi, by uczcić ich pamięć.

Spółczesność uczciła też pamięć najlepszych synów narodu, otaczając w dniu Święta Zmarłych opieką ich groby i pomniki.

Kilkaset tysięcy mieszkańców Łodzi pospieszyło w dniu Święta Zmarłych na cmentarze. Na mogiłach wykłwity setki tysięcy białych chryzantem Zapłonęły miliony świeczek i zniczy,

Z pobytu jugosłowiańskiej delegacji w Polsce

30 października br. — w czwartym dniu pobytu w Polsce rządowej delegacji Federalnej Ludowej Republiki Jugosławii, której przewodniczy członek Związkuwowej Rady Wykonawczej minister Nikola Mincev — członkowie delegacji zwiedzili

Warszawę. NA ZDJĘCIU: NA Starym Mieście (drugi od prawej) minister N. Mincev.

Wskutek silnej burzy połączonej z ulewami deszczami wystąpiła z brzegów i zalew. Ministerstwo Settal reka Bou Moussa. Settal jest miastem położonym o 37 km na południe od Cotonou. Burza po kilkunastu godzinach zakończyła się i wody rzeki szybko opadły, lecz mimo to straty są ogromne.

Ulewne deszcze spowodowały również powódź w południowej Hiszpanii. Powódź pochłonęła 7 ofiar, a przelisa 5 tys. ludzi przebywających w tym czasie na plaży. W miejscowości Berja woda przewróciła autobus. W katastrofie zginęło 4 pasażerów, a 6 odniosło ciężkie obrażenia.

WON BRENTANO ZAPROSZONY DO WIEDNIA Rząd austriacki zaprosił do Wiednia ministra Spraw Zagranicznych NRF von Brentano. Ma on złożyć wizytę w listopadzie br. Celem wizyty von Brentano w Austrii jest nowelizacja bezpośrednich kontaktów dyplomatycznych między obu krajami oraz przekształcenie obecnych przedstawicielstw gospodarczych w misje dyplomatyczne.

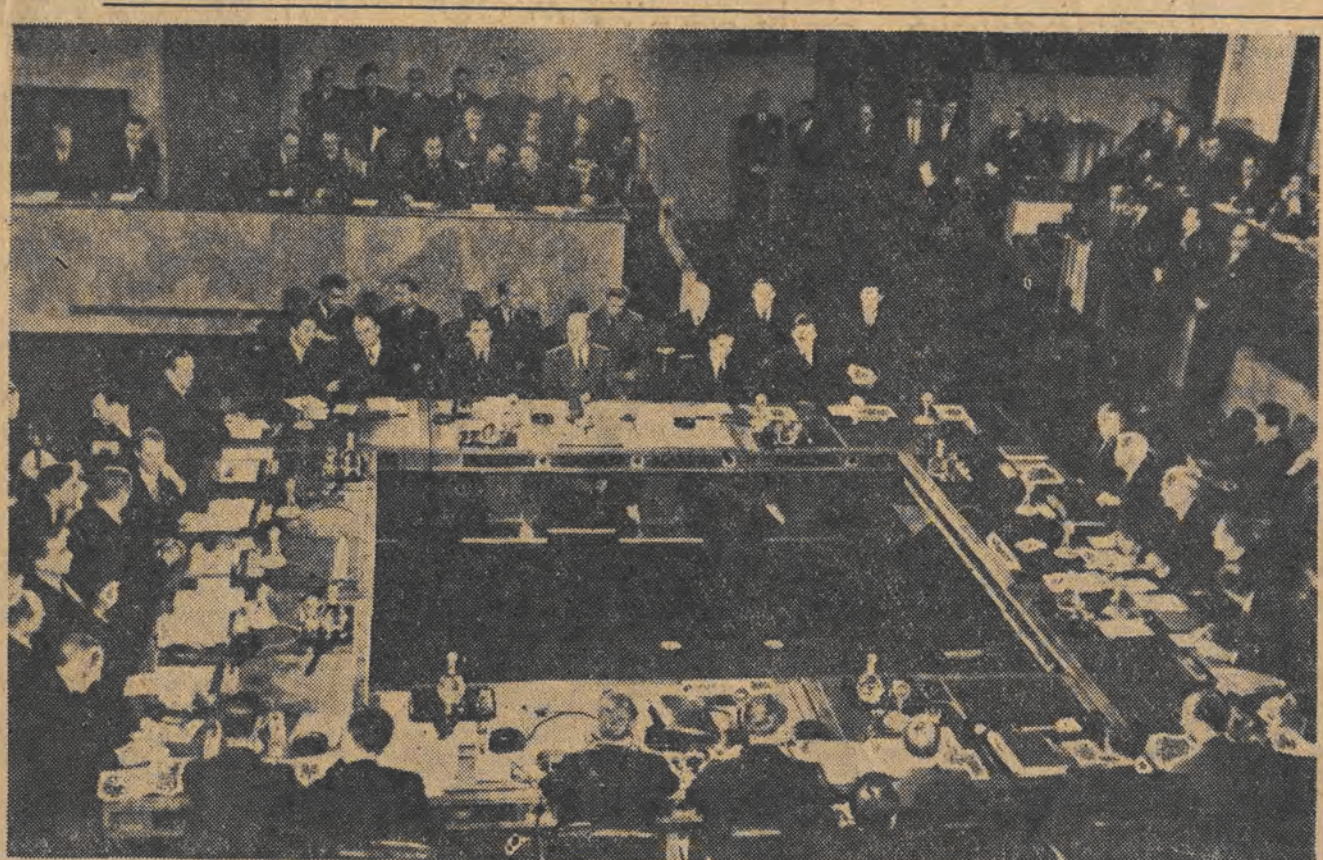
GROZNY POŻAR W SINGAPURZE W nocy z 30 na 31 października wybuchł w Singapurze gwałtowny pożar. Ogień strawił m. in. 700 ton znajdującego się w magazynach kauczuku wartości około 3 milionów dolarów.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS Robotniczy

ORGAN KW i KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ŁÓDŹ, ŚRODA 2 LISTOPADA 1955 ROKU
NR 261 (3513) ROK XI CENA 15 GR

NA ZDJĘCIU: ogólny widok sali obrad.

ONZ Dyskusja w komisji politycznej nad zagadnieniem promieniowania atomowego

W poniedziałek komisja polityczna przystąpiła do omawiania drugiego punktu porządku dziennego — „działanie promieniowania atomowego”. Punkt ten obejmuje dwa problemy, które zostały początkowo przedstawione oddzielnie: problem „koordynacji informacji dotyczących wpływu promieniowania atomowego na zdrowie człowieka i bezpieczeństwa”, przedstawiony przez USA, oraz problem „rozposzczalniania informacji o działaniu promieniowania atomowego i doświadczalnych wybuchów bomb termojądrowych”, zgłoszony przez Indie.

Na posiedzeniu przedpołudniowym przemawiał przedstawiciel USA Wadsworth. Ustawił on dowiedzieć, że doświadczalne zbrojne jądrowe nie zagrażają zdrowiu ludzkiemu”. Zaproponował on utworzenie przy ONZ specjalnej komisji technicznej, która zbierałaby wszelkie informacje posiadane przez poszczególne państwa i osoby oraz przekazywała je wraz z odpowiednimi wnioskami sekretarzowi generalnemu ONZ dla publikowania i rozpowszechniania. Przedstawiciel USA nie wspominał ani słowem o zakazie broni atomowej, ani o zaprzestaniu doświadczania z tą bronią.

Na posiedzeniu popołudniowym przemawiał przedstawiciel Indii K. Menon. Podkreślił on, że jego rząd od dłuższego czasu stawia przed światową opinią publiczną problem szkodliwych skutków prób z bombami atomowymi i wodorowymi. Konieczne jest gruntowne zbadanie skutków promieniowania i poinformowanie o tym światowej opinii publicznej.

niebezpieczne. Wadsworth oświadczył m. in., że „przy odpowiednich środkach ostrożności doświadczanie jądrowe nie zagrażają zdrowiu ludzkiemu”. Zaproponował on utworzenie przy ONZ specjalnej komisji technicznej, która zbierałaby wszelkie informacje posiadane przez poszczególne państwa i osoby oraz przekazywała je wraz z odpowiednimi wnioskami sekretarzowi generalnemu ONZ dla publikowania i rozpowszechniania. Przedstawiciel USA nie wspominał ani słowem o zakazie broni atomowej, ani o zaprzestaniu doświadczania z tą bronią.

Menon wypowiedział się za utworzeniem sądu międzynarodowego do badania skutków promieniowania atomowego niż specjalna komisja techniczna zaproponowana przez delegację amerykańską. Dyskusja nad kwestią promieniowania atomowego trwa.

WIADOMOŚCI z FRANCJI

Zgromadzenie uchwalilo o zasadę proporcjonalnego systemu wyborczego

Po odrzuceniu — od chwili rozpoczęcia debaty nad ordynacją wyborczą — jednemu z różnych projektów systemu wyborczego, francuskie Zgromadzenie Narodowe uchwaliło na posiedzeniu porannym 1 bm. 265 głosami przeciwko 239 zasadę proporcjonalnego systemu wyborczego.

Decyzja ta zapadła w głosowaniu nad pierwszą częścią projektu komisji do spraw wyborów powszechnych, która głosi: „kandydaci metropolii francuskich do Zgromadzenia Narodowego wybierani są w jednej turze na zasadzie proporcjonalności”.

4.XI — plenium KC Framuskiej PK

Dziennik „Humanité” donosi, że 4 listopada odbędzie się w Paryżu plenium Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej. Plenium omówi sytuację polityczną i zadania partii. Referat wygłosi sekretarz generalny FPK — Maurice Thorez.

Ben Youssef przybył do Paryża

1 bm. przybył do Paryża po dwuletnim pobycie na wygnaniu były sultan Maroka Ben Youssef, powitany na lotnisku przez czterech członków marokańskiej rady regencyjnej oraz przez sekretarza ministra Spraw Zagranicznych Francji. Tego samego dnia odbyło się spotkanie francuskiego ministra Spraw Zagranicznych A. Pinaya z sultaniem Ben Youssefem. Podczas tego spotkania — jak podaje Agencja Reutersa — omówiono datę i warunki powrotu Ben Youssefa do władzy.

Wiadomość o przybyciu byłego sultana do Paryża była powodem radosnych demonstracji na ulicach Casablanki i innych miast marokańskich. Partia „Istiklal” zamierza zmobilizować 30 — 50 tys. „nieoficjalnych policjantów”, których zadaniem będzie utrzymanie porządku w chwili powrotu Ben Youssefa do Maroka.

Depesza ministra Nam Ira do sekretarza generalnego ONZ

W związku ze zbliżającą się dyskusją na X sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nad kwestią koreańską, minister Spraw Zagranicznych KRL-D Nam Ir wysłał 31 października depeszę do sekretarza generalnego ONZ Hammarskjöldda i do przewodniczącego X sesji ONZ Mazy. Depesza głosi m. in.:

Rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej uważa, że jednostronne omawianie kwestii koreańskiej nie może doprowadzić do praktycznego rozwiązania tego problemu, i dlatego ma zaszczyt prosić Panów o umożliwienie przedstawicielom rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej wzięcia udziału w omawianiu kwestii koreańskiej na sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Rząd KRL-D jest głęboko przekonany, że jedynie udział przedstawicieli KRL-D w omawianiu kwestii koreańskiej zapewni właściwe omówienie tej kwestii i tym samym wpłynie pozytywnie na obrady Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołanej do obrony powszechnego pokoju i bezpieczeństwa.

do przewodniczącego X sesji ONZ

Życie przesiedleńców w NRD

W pobliżu miasta powiatowego Herberg (NRD), w okolicy leśnym, powstała nowa wieś T. Freilichen. Zamieszkała w niej przesiedleńcy w liczbie ok. 500 którzy zagospodarowali się dzięki pomocy rządu NRD. Powstało tu całe osiedle nowych, pięknych, domków, nowoczesny budynek szkolny i przedszkole.

NA ZDJĘCIU: jedna z ulic wsi przesiedleńców.

KONFERENCJA GENEWSKA MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH CZTERECH MOCARSTW

O rozwój kontaktów między Wschodem i Zachodem

Propozycje delegacji ZSRR

W dyrektywie szefów rządów ZSRR, USA, W. Brytanii i Francji w sprawie rozwoju kontaktów między Wschodem a Zachodem wskazano na konieczność przestudiowania „kroków, w tym również kroków, jakie należałyby podjąć w instytucjach Organizacji Narodów Zjednoczonych, które mogłyby a) doprowadzić do stopniowego usuwania barier przeszkadzających swobodnemu komunikowaniu się i pokojowej wymianie handlowej między narodami i b) doprowadzić do realizacji swobodnych kontaktów i stosunków korzystnych wzajemnie dla zainteresowanych krajów i narodów”.

Zgodnie z tym ministrowie spraw zagranicznych czterech mocarstw, pragnąc przyczynić się do umocnienia pokojowej współpracy między państwami, uzgodnili co następuje:

1. Uznaje się za konieczne podjęcie kroków sprzyjających rozwojowi handlu międzynarodowego; należy przy tym mieć na względzie konieczność usunięcia istniejących przeszkód i ograniczeń w dziedzinie handlu międzynarodowego między Wschodem a Zachodem oraz stosowanie zasady największego uprzywilejowania w handlu i żegludze.

2. Cztery mocarstwa podejmą zależne od nich kroki zmierzające do popierania swobodnego przepływu statków handlowych wszystkich krajów przez cieśniny i kanały morskie o znaczeniu międzynarodowym oraz do usunięcia istniejących obecnie ograniczeń w dziedzinie komunikacji morskiej z niektórymi państwami.

3. Podjęte zostaną kroki w kierunku rozszerzenia międzynarodowych kontaktów naukowych i technicznych, a w szczególności w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej (technika, rolnictwo, medycyna itd.) drogą zwolnienia konferencji z udziałem odpowiednich specjalistów i in. Przedstawiciele czterech mocarstw podejmą odpowiednie kroki w organizacjach międzynarodowych zajmujących się problemami współpracy międzynarodowej w dziedzinie nauki i techniki.

Jako jeden z pierwszych kroków uważa się za pożądane zwołanie w 1956 roku międzynarodowej konferencji w sprawie stosowania energii atomowej w dziedzinie ochrony zdrowia.

4. Cztery mocarstwa opowiadają się za udziałem w międzynarodowych organizacjach wyspecjalizowanych wszystkich krajów pragnących współpracować z tymi organizacjami.

5. Popierać się będzie także następujące kroki, w tym ewentualne kroki w organizacjach i instytucjach Organizacji Narodów Zjednoczonych, które mogą się przyczynić do zacieśnienia kontaktów między Wschodem a Zachodem w dziedzinie przemysłu, rolnictwa, kontaktów kulturalnych i rozwoju turystyki:

a) wzajemna wymiana delegacji i wzajemne wizyty działaczy na polu przemysłu, rolnictwa i handlu w celu wymiany doświadczeń i zapoznania się z osiągnięciami odpowiednich krajów w tych dziedzinach;

b) rozwój stosunków kulturalnych między krajami w celu rozszerzenia naukowych kontaktów działaczy nauk i kultury oraz wymiany dzieł sztuki mającej na względzie, że pożądane jest zawarcie między krajami odpowiednich porozumień dotyczących współpracy w dziedzinie kultury;

c) rozszerzenie wzajemnej wymiany wydawnictw prasowych (książki, czasopisma, dzienniki itd.) między instytucjami naukowymi, badawczymi, bibliotecznymi, stowarzyszeniami naukowymi i kulturalnymi, organizacjami społecznymi i osobami prywatnymi;

d) kroki w kierunku szerszego rozwoju turystyki międzynarodowej, jak również kontaktów sportowych między krajami;

e) kroki zmierzające do usunięcia istniejących sztucznych przeszkód w dziedzinie przepływów imigracyjnych i innych ograniczeń utrudniających rozwój wskazanych wyżej kontaktów między państwami.

Europejski. Uważamy za możliwe ograniczyć się do powołania się w układzie na to, że będzie on funkcjonował dopóty, dopóki nie zostanie zastąpiony przez inny, szerszy układ o bezpieczeństwie europejskim, który będzie przewidywał zastąpienie istniejących układów i porozumień.

Rząd radziecki wychodzi również z założenia, że zawarcie układu nie powinno naruszać zobowiązań państw — jego uczestników, które wynikają z istniejących układów i porozumień, co należałoby wyraźnie zastrzec w tekście układu.

To samo należy powiedzieć, jeśli chodzi o prawo państw do samobrony indywidualnej i zbiorowej, przewidziane w artykule 51 Karty NZ w wypadku napadów zbrojnych. Prawa tego nie powinno ograniczać przyjęcie przez państwa zobowiązań wynikających z układu o bezpieczeństwie w Europie.

Przy rozpatrywaniu zagadnienia bezpieczeństwa w Europie Związek Radziecki stawia kwestię nie tylko własnego bezpieczeństwa, nie tylko bezpieczeństwa państw reprezentowanych na obecnej konferencji. Dając wyraz szerszej trosce o bezpieczeństwo w Europie. Pożądane jest, aby w tym sprawie udzielono koniecznych wyjaśnień.

W związku z powyższym delegacja radziecka składa konferencji do rozpatrzenia projekt układu o bezpieczeństwie europejskim, który głosi:

Projekt układu

„Ożywione dążeniem do umocnienia pokoju i uznając, że należy koniecznie przyczynić się do wzajemnego zaufania i ustanowienia atmosfery zaufania i stosunkach między państwami,

Kierując się pokojowymi celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych, rządy

zgodnie postanowili zawrzeć niniejszy układ.

Państwa — strony układu uroczystie oświadczają, iż przyjmują na siebie następujące zobowiązania:

Art. 1

Układające się strony zobowiązują się nie stosować siły zbrojnej przeciwko sobie, jak również powstrzymać się w swych stosunkach wzajemnych od groźby użycia siły i regulować wszystkie spory, które mogą między nimi powstać, środkami pokojowymi.

Art. 2

W wypadku napadów zbrojnych w Europie, gdyby jedno państwo lub grupa państw na jedno lub kilka państw — stron układu, inne państwa — strony układu niezawołanie użycia siły lub państwom, które zostały napadnięte, wszelkiej pomocy, nie wyłączonej pomocy wojskowej, udzielonej za konieczną w celu przywrócenia i utrzymania

dzieci nie może nie rozpatrywać tego problemu w powiązaniu z bezpieczeństwem tych państw europejskich, które szczególnie uciertały wskutek agresji niemieckiej. Kraje te ze względu na zupełne zrozumienie są zaniepokojone, jeśli chodzi o ich bezpieczeństwo, w związku z planami wzmocnienia militarnego Niemiec zachodnich, a w okresie późniejszym — także zjednoczonych Niemiec. Omawiając sprawę bezpieczeństwa europejskiego nie możemy nie myśleć o utworzeniu takich państw, jak Polska, Czechosłowacja, Jugosławia, Grecja i inne państwa europejskie, których narody w wyniku inwazji hitlerowskiej doznały tylu nieszczęść.

Godna uwagi jest okoliczność, że w projekcie układu o „specjalnych gwarancjach w związku z zjednoczeniem Niemiec” nie ma ani słowa o tym, czy układ ten przewiduje bezpieczeństwo państw graniczących z Niemcami. A przecież zagadnienie tego nie wolno pominąć, jeśli mówimy o bezpieczeństwie w Europie. Pożądane jest, aby w tym sprawie udzielono koniecznych wyjaśnień.

W związku z powyższym delegacja radziecka składa konferencji do rozpatrzenia projekt układu o bezpieczeństwie europejskim, który głosi:

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów czterech mocarstw uzgodniono, co następuje:

1. Strefa ograniczenia i inspekcji zbrojeń w Europie powinna obejmować terytorium Niemiec, Republiki Federalnej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, terytorium sąsiadujących z nimi państw lub niektórych z nich.

2. Porozumienie w sprawie strefy powinno przewidywać maksymalny poziom liczebności wojsk USA, ZSRR, W. Brytanii i Francji rozlokowanych na terytorium innych państw w tej strefie. Problem dotyczący wymienienia poziomu podlega dodatkowemu rozpatrzeniu.

3. Zobowiązania dotyczące ograniczenia zbrojeń i kontroli nad nimi, przyjęte przez państwa na mocy odpowiedniego porozumienia, powinny być uzgodnione z tymi państwami, które mają swobodę podejmowania decyzji w tej sprawie zgodnie z ich suwerennymi prawami.

4. Nad wykonaniem zobowiązań dotyczących ograniczenia zbrojeń na terytoriach, które należą do strefy, ustala się wspólną inspekcję nad siłami zbrojnymi i zbrojeniami państw — uczestników porozumienia.

Osiągnięcie między nami porozumienia w tej sprawie, a

się do uwag poczynionych przez pana Edena.

Wszystko pamiętamy o tym, że w dyrektywach szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, jest mowa o „utworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy, w której rozlokowanie sił zbrojnych będzie dokonywane na podstawie wzajemnego porozumienia”. To sformułowanie o „stworzeniu między Wschodem a Zachodem strefy” zgodne jest ze złożoną przez pana Edena propozycją. Jeśli jednak mówi się o utworzeniu strefy „między Wschodem a Zachodem”, to należy oczywiście mieć na względzie, że linia między Wschodem a Zachodem przebiega tam, gdzie rzeczywiście przebiega. Tymczasem w projekcie trzech ministrów o strefie mówi się „po obu stronach linii demarkacyjnej między zjednoczonymi Niemcami a krajami Europy wschodniej”. Taką propozycję nie jest zgodną z dyrektywami szefów rządów czterech mocarstw, które w tym celu zostały uzgodnione, a które nie odpowiadają powszechnie znanemu, realnemu stanowi rzeczy. Oczywiście, że nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego.

Rząd radziecki uważnie zbadał wszystkie propozycje i poglądy w sprawie strefy i doszedł do wniosku, że problem ten zasługuje na wnikliwą rozprawę oraz że powinniśmy podjąć próbę uzgodnienia naszych stanowisk w tej sprawie, tym bardziej że w szeregu punktów mają one wiele wspólnego.

Pragnąc wzmocnić pod uwagę projekt pana Edena proponowalibyśmy, aby w myśl dyrektyw szefów rządów

Częściowa
reorganizacja
sportu
związkowego

GŁOS SPORTOWY

Z 61 istniejących kół sportowych na terenie woj. łódzkiego pozostanie 45

Na wszystkich szczeblach sportu związkowego trwa obecnie kampania sprawozdawczo-wyborcza. W tym roku łączy się ona ściśle ze sprawą częściowej reorganizacji sportu związkowego, polegającej na komasacji małych kół.

Wraz z coraz szerszym rozwojem ruchu sportowego zaczęły powstawać koła sportowe przy najmniejszych zakładach pracy. Obecnie istnieje mnóstwo takich drobnych kół, które w zasadzie nie przejawiają większej aktywności. Ich działalność sprowadza się zazwyczaj do gry w siatkówkę, rzadziej w piłkę nożną, nie mówiąc już o innych dyscyplinach sportu. Zrozumiałe, że koła te nie mają żadnych perspektyw rozwojowych. Mała ilość członków, brak odpowiednich funduszy na budowę obiektów sportowych, na zakup sprzętu itp. bardzo zwięźla zakreśla ich działalność.

Uchwała Wydziału Kultury Fizycznej CRZZ o częściowej reorganizacji zrzeszeń związkowych ma więc na celu komasowanie tych słabo pracujących kół sportowych. W zależności od warunków istniejących w terenie, przydzielone one zostaną do kół macierzystych względnie do innego zrzeszenia. Zgodnie z uchwałą CRZZ komasacja operować się będzie na następujących zasadach:

W miastach liczących ponad 25 tys. mieszkańców pozostaną 2-3 koła przy większych zakładach pracy, a pozostałe włączane zostaną do kół terenowych ZS Sparta.

W miastach liczących od 10 do 25 tys. ludności za-

nie koła terenowe powierzone zostaną zrzeszeniu działającemu przy największym zakładzie pracy.

W miasteczkach liczących poniżej 10 tys. mieszkańców, w których nie ma większych zakładów pracy, wszystkie koła sportowe przyłączone zostaną do kół terenowych Sparta. (O ile takie istnieje), względnie do najbliższego na tym terenie kół.

Uchwała mówi dalej, że zakłady pracy, położone w odległości ponad 100 osób od kół sportowych, posiadające koła sportowe. Natomiast w zakładach pracujących okresowo, np. w cukrowniach, cukierniach, w których nie ma stałego sportu, winni zgłosić się do miejscowych ZLS.

Jak przebiegać będzie akcja komasacji na terenie woj. łódzkiego? — z pytaniem tym zwróciliśmy się do ob. Boniakiewicza, przedstawiciela WRZZ do spraw sportu.

— Powołana została w tym celu specjalna komisja, w której skład wchodzi sekretarz zrzeszeń sportowych, przedstawiciel WKPF, oraz przedstawiciel z ramienia WRZZ. Opracowany już został wspólny projekt komasacyjny — wyjaśnia ob. Boniakiewicz.

Przebiegać będzie akcja komasacji listami, które winny podlegać komasacji.

Na skrzydłach żagla

KARIERA

łódzkiego sternika w spódnicy

Mimo że nie cierpimy na nadmiar wód żeglownych w okolicy Łodzi, posiadamy więcej żeglarek niż niejedno miasto „morskie”. Latem, na jeziorach mazurskich spotkacie wielu łodziarzy w strojach wytrawnych wikingów słodkowodnych. A wśród „wikingów” —

Ewa Nagórka

— spotkanie na pewno — Ewa Nagórka.

Początki jej żeglarskiej kariery sięgają w „daleką przeszłość”. Oto, co mówi nasza sportsmanka:

— Zaraz po urodzeniu ktoś nie pamiętam kto, włożył mnie do wody. Spodziewano się, że to kąpiel poitana urazkiem, gdy tymczasem, ku zdziwieniu obecnych daram się dopiero wówczas, kiedy mnie chcieli wyciągnąć z wody. Wtedy mój pierwszy kontakt z wodą. W starszym wieku, mając 2 lub 3 lata pływałam już kanadyjską z ojcem. W szeregi żeglarskie zaangażowałam się dopiero w 1952 roku, stając się członkiem sekcji sportów wodnych Ligi Morskiej.

W roku następnym znalazłam się w Jastarni, gdzie szkolono nas na sterników II klasy. Pływałam na jachtach najwyższej klasy, a na każdym z nich człowiek miał tysiąc żeglarskich przygód. Stamtąd popędziłam do Szczecina-Dąbia, by już jako instruktor szkolić łódzkie i szczecińskie żeglarzy.

Jak widcie — ciągnie „córka słodkich wód” — jestem, gdy idzie o żeglarstwo, duchem niespokojnym. Toż nie mogąc uczęszczać wiosną 1954 roku do szkoły w sezonie wodnego, ruszyłam na bój do Głębokiego.

Jakie wobec tego funkcje sportowe łączy koleżanka w jednej osobie?

— Jestem instruktorem GKKF i sternikiem łódzkim

— Ale na tym nie koniec. W lipcu i we wrześniu tego roku pływałam na „Hefkach”, „Olimpijce”, „Słonkach” i „Dziurach” w Głęboku, gdzie dorobiłam się tytułu sędziowskiego III klasy.

— A co pani robi w „cywilu”?

— W tym roku zrobiłam magisterium z historii na Uniwersytecie Łódzkim i pracuję jako starsza asystentka przy katedrze historii filmu WSP. I jeszcze jedno — do końca Ewa Nagórka — Moje żeglarskie zamiłowanie przybrało realny kształt w sekcji sportów wodnych LPZ. Z obojętnymi ramionami organizacja ta powita w swoich szeregach łódzką młodzież. Niech mi więc wolno będzie zwrócić się do niej z takim apelem:

Jeżeli na pełne morze Ciebie młodzieńcze fantazja pontosa,

LPZ ci pomoże, Marynarzkiego nauczysz rzemiosła!

Rozmowę przeprowadził W. M.

Tylko remis wywalczyli polscy piłkarze w Belgii

Po wysokim śródownym zwycięstwie (7:0) naszych piłkarzy nad AC Beerschot, wczoraj drużyna Warszawy rozegrała drugie spotkanie na terenie Belgii. Tym razem nasi piłkarze zagrali bardzo słabo i z trudem zremisowali 2:2 (1:1) ze znaną z występów w Polsce drużyną RC Liege. Zdobycę obydwa bramki dla naszej drużyny był Cieślak, przy czym wyrównującą bramkę dla Polaków padła na 4 min. przed końcem spotkania.

Wczoraj rozegrano pierwsze międzywojewódzkie spotkanie juniorów. We Wrocławiu reprezentacja Łodzi przegrała ze Stalinozłodem 0:1, a drużyna reprezentująca woj. łódzkie została rozgromiona w Warszawie przez reprezentację stolicy 6:0.

Projektuje się m. in., że w Kutnie miejscowa Unia włączona zostanie do Budowlanych, w Brzeżnach — Włókniarzy do Sparty, w Łowiczu — Unia do Sparty, w Krosnowicach i w Rogowie — Kolejarz do LZS. W ten sposób z 61 istniejących na terenie województwa kół — pozostanie 45.

A czy wszystkie koła zgodzą się na te przesunięcia? — Przypuszczać nie ma. Wybraliśmy jednak takie koła, dla których komasacja jest jedyną drogą dalszej owocnej egzystencji. Należy się spodziewać, że mimo to natrafimy w terenie na poważne przeszkody. Niejednokrotnie ciężko będzie przełamać antagonizm międzyklubowy, przekonanie działaczy sportowych o całkowitej słuszności tej decyzji. Sądzimy jednak, że po odpowiednio szeroko przeprowadzonej akcji uwidaczniającej zdołamy w pełni zrealizować uchwałę CRZZ.

W piłce ręcznej drużyna Politechniki Łódzkiej wyrasta na groźnego przeciwnika

Nowot podający deszcz nie odstraszył przeszło 500 osób, które przybyły na mecz piłki ręcznej, zorganizowany z okazji 10-lecia Politechniki Łódzkiej. W meczu tym AZS PŁ zmierzył się z drużyną Włókniarzy.

Po emocjonującej walce zwycięstwo odniósł ekwiłom 8:5 (3:2). Przegląd zawodów tryklow w całym na- pięciu, ponieważ o kilka minut prowadzenie przechodziło z rąk do rąk. I tak początkowo AZS prowadził 2:0, później Włókniarz 4:2, a już po 5 minutach ponownie ekwiłom objął prowadzenie 5:4. Jedyną łepkę końcówki Włókniarz zawiązała swa zwycięstwo.

Bramki dla niego zdobyli: Paweł — 3, Sule — 2, Stelmarski, Kubik i Ptasnik — po 1.

Dla AZS: Lewy i Piątkowski — po 2 oraz Zorycki — 1.

Sędziów doboru obs. Dominika Wójcik i Zychlin, gdzie rozegra spotkanie towarzyskie z miejscowym zespołem piłki ręcznej.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

Pieniądze ciekną do zlewu

Nie wolno dopuszczać do marnotrawstwa wody

Charakterystyczny spór miał miejsce na Stokach, między Jerzym Kliszczem, zam. przy ul. Skalne 34/36, a ZBM Włókniarzy. Ob. Kliszcz używając w swym mieszkaniu stosunkowo niewielkie wody płacił za nią z każdym miesiącem coraz więcej. ZBM-Włókniarzy usiłował zwinąć winę za ten stan rzeczy na Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji twierdząc, że zegary mierzące ilość zużytej wody są popsute i dlatego opłaty za wodę są tak wysokie.

Sprawa oparła się o Prezydium DRN-Włókniarzy. Powołano mieszaną komisję złożoną z przedstawicieli MPWiK, ZBM-Włókniarzy i komitetu domowego posesji przy ul. Skalne 34/36.

I oto stwierdzono, że w mieszkaniu nr 4 u ob. Czarneckiej niesłusznie zbiornik w ubikacji przepuszcza na dobę

po 500 litrów wody. Podobna sytuacja miała miejsce w mieszkaniu nr 3 u ob. Pawlaka. W mieszkaniu nr 6 u ob. Becker zbiornik przepuszczał na dobę blisko 3.500 litrów wody.

Według prowizorycznych obliczeń w wymienionych mieszkaniach przecieka bezużytecznie około 200 tys. litrów wody na dobę.

W ten sposób ob. Kliszcz (sam posiadający urządzenie sanitarne w porządku) dowiedział się, dlaczego wspólnie z sąsiadami zmuszony był płacić tak wysokie sumy za wodę.

Przykład posesji przy ul. Skalne 34/36 nie jest wypadkiem odoobnym. W podobnej sytuacji znajduje się wiele domów w Łodzi. Winę za ten stan rzeczy ponoszą zarządy budynków mieszkalnych i sami lokatorzy. Nie wolno bowiem patrzeć z założonymi rekoma, gdy woda bezużytecznie ścieka do zlewu. Poważniejsze uszkodzenia w łazienkach lub ubikacjach powinien usuwać ZBM, natomiast drobne uszkodzenia (jak np. przeciekający kran w kuchni) lokator powinien zreperować we własnym zakresie.

Zaledwie kilka dni dzieli nas od chwili, kiedy rurociągiem Pilica — Łódź popłynie do naszego miasta potężny strumień wody. Norma zużycia wody na jednego mieszkańca wynosiła obecnie 70 litrów, zostanie podwyższona do 120 litrów. Nie oznacza to jednak wcale, że wolno nam będzie tolerować marnotrawstwo wody. W bieżącym roku

drugą część, że szczególnie z zółwiami ma też coś wspólnego, jako że list ten powierzono zółwiowi zdrowemu.

Ja, mój drogi, wystąpiam w czasie festiwalu list z Warszawy do Łodzi, opatrzonej znacznikiem „Express”. Odtąd ten list jeszcze do dzisiaj do adresata nie dotarł. No cóż, mój list widocznie powierzono zółwiowi kulawemu, a zwiędniętą chrońkę tak szybko nie biegnie jak zwierzę zdrowe. Ja się w czepku nie urodziłem!

PIEGOSZ

Zapytanie, co ma wspólnego czepiek z zółwiami, czy zółw ze szczęściem? No, może i nie ma nic wspólnego. Ale wyobraźcie sobie, jęgotom wyjeżdża do Chin, w Pekinie przypomniał sobie nagle, że w Łodzi pozostawił ukochaną żonę. Pisze do niej czepkiem, chce, by list ten jak najszybciej dotarł do stęsknionej małżonki. Wysłał więc go pocztą lotniczą. List doręczono adresatce po dwóch tygodniach. Powiecie: szybko, no bo przecież jakby nie było — z Pekinu do Łodzi jest ładnych parę tysięcy kilometrów. Tak by się wydawało na pierwszy rzut oka. Niedziwiedziemy stępienie na kopercie mówią wręcz coś innego. Oto według śladów pozostawionych przez pocztę chińską i polską list z Pekinu do Warszawy podróżował tylko 5 dni. Dwa dni zaś potrzebował na przebiegu trasę 136 km, czyli odległość z Warszawy do Łodzi. Najważniejsze jednak, że list doszedł. A więc udowodniłem wam już

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się tradycyjny występ łódzkiej drużyny w Egipcie.

W styczniu odbędzie się